

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ประจำปี 2568

โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คำนำ

โรงพยาบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในการขับเคลื่อนหน่วยงานให้มีการบริหารภายใต้กรอบธรรมาภิบาล เพื่อลดปัญหาการทุจริตจึงได้ดำเนินการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกัน ควบคุม และบรรเทาความผิดพลาด หรือลดความเสียหายจากการปฏิบัติงานที่อาจส่งผลกระทบต่อหน่วยงานในอนาคต ซึ่งการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตของโรงพยาบาลถือว่า เป็นการดำเนินการตามนโยบายของผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานที่ให้ความสำคัญกับการทุจริตอย่างต่อเนื่องจริงจัง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในการขับเคลื่อนโรงพยาบาลให้มีการบริหารงานภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และสอดคล้องกับทิศทางนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่ต้องการยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานให้เป็นการป้องกันการทุจริตเชิงรุก

โรงพยาบาลจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตของโรงพยาบาล โดยได้มีการทบทวนศึกษาวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการทุจริต เช่น การระดมสมอง และหยิบยกประเด็นที่มีโอกาสเกิด เป็นต้น และดำเนินการตามขั้นตอนการประเมินการทุจริตต่าง ๆ เพื่อให้มีมาตรการ ระบบ หรือแนวทางในการบริหารจัดการการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตที่เป็นมาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อขับเคลื่อนรูปแบบการทุจริตและมาตรการป้องกันการทุจริตที่กำหนดไว้ให้เป็นการป้องกันการทุจริตเชิงรุกและเกิดประโยชน์สูงสุดในการขับเคลื่อน ต่อไป

กรอบแนวคิดการป้องกันการทุจริต และส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใส

การทุจริตคอร์รัปชัน เป็นที่ปรากฏอย่างชัดเจน โดยก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเจริญเติบโตในทุกประเทศทั่วโลก เนื่องจากประเทศใดที่มีการคอร์รัปชัน โดยเฉพาะในสังคมที่กำลังพัฒนา เนื่องจากการมีปัจจัยต่าง ๆ จำนวนมากที่เอื้อต่อการคอร์รัปชันจำนวนมากจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของประเทศในทุกด้าน และเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจสังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนชื่อเสียงของประเทศจนเป็นภัยต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง โดยส่วนหนึ่งเกิดจากสังคมไทยยังมีวัฒนธรรมและค่านิยมที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการต่อต้านการทุจริต ผู้บริหารระดับสูงของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจไม่ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี บกพร่องในการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) และมีการกระทำที่ขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวม ความไม่โปร่งใสในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างการรับสินบนภาคเอกชนและองค์กรธุรกิจประกอบกิจการยังขาดจริยธรรมและไม่ปฏิบัติตามหลักบรรษัทภิบาล (Corporate Governance) ประชาชนขาดจิตสำนึกและไม่มีความตระหนักในความเสียหายที่จะเกิดขึ้นซึ่งจุดอ่อนบางประเด็นของกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเกิดจากทุกภาคส่วนขาดการส่งเสริมและสนับสนุนยกย่องเชิดชูคนดีให้เกิดขึ้นในสังคมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ขาดการปลูกจิตสำนึกและส่งเสริมค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตอย่างจริงจัง ดังนั้น ทุกภาคส่วนต้องรวมพลังกันในการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันให้บรรเทาเบาบางลง ประกอบกับการทุจริตเป็นพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่รัฐที่เบียดเบียนเป็นที่ยอมรับของสังคม เพื่อตอบสนองเป้าหมายส่วนตัวเป็นสำคัญ การทุจริตในภาครัฐเป็นปัญหาร้ายแรงที่สุดปัญหาหนึ่งของสังคมไทยที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างมาก รูปแบบการทุจริตในภาครัฐมีการกระจายตัว และมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นอยู่ในทุกระดับ ตั้งแต่การกำหนดนโยบายจนถึงการขับเคลื่อนสู่ระดับปฏิบัติ

1.1 ความหมายของการทุจริต

ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest : COI) สำนักงาน ก.พ. ได้ให้นิยามคำว่า “ผลประโยชน์ทับซ้อน” คือ สถานการณ์หรือการกระทำของบุคคล (ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานบริษัท ผู้บริหาร) มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้ามาเกี่ยวข้อง จนส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจหรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น การกระทำดังกล่าวอาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ทั้งเจตนาหรือไม่เจตนา หรือบางเรื่องเป็นการปฏิบัติสืบทอดกันมา จนไม่เห็นว่าจะเป็นสิ่งผิดแต่อย่างใด พฤติกรรมเหล่านี้เป็นการกระทำ ความผิดทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ (ประโยชน์ของส่วนรวม) แต่กลับตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้องการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้องเป็นหลัก ซึ่งเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ซึ่งจะนำไปสู่การทุจริตต่อไป

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม สถานการณ์ที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจ อยู่ในสภาพสับสนระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม โดยมีแรงจูงใจในการตัดสินใจจาก ประโยชน์ส่วนตน ส่งผลให้เกิดการใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจของผู้นั้น ขาดอิสระ ไม่เป็นกลาง เบี่ยงเบนออก จากหลักการบริหารเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ประเภทของผลประโยชน์ทับซ้อนหรือการขัดกันแห่งผลประโยชน์มี 2 ประเภท ได้แก่

๑. ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริง (actual) คือ มีความทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และสาธารณะเกิดขึ้น

๒. ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เห็น (perceived & apparent) เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนที่คนเห็นว่ามี แต่จริงๆ อาจไม่มีก็ได้ถ้าจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนประเภทนี้อย่างขาดประสิทธิภาพ

ลักษณะการขัดกันแห่งผลประโยชน์ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

กำหนดในปัจจุบันมี ๙ ลักษณะ ดังนี้

๑. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ
 ๒. การทำธุรกิจกับตนเองหรือเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานที่ตนสังกัด
 ๓. การทำงานหลังจากพ้นตำแหน่งเจ้าหน้าที่หรือเกษียณอายุราชการ
 ๔. การทำงานอาชีพพิเศษที่ตรงกับหน้าที่ของรัฐ
 ๕. การใช้ข้อมูลภายในของทางราชการเพื่อประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง
 ๖. การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว
 ๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อผลทางการเมือง
 ๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง
 ๙. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น
- ลักษณะพฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน

การทุจริต (Corruption) หมายถึง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายว่า

(1) ความประพฤติชั่ว ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางกายเรียกว่า กายทุจริต ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางวาจา เรียกว่า วาจาทุจริต ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางใจ เรียกว่า มโนทุจริต (2) โกง เช่น ทุจริตในการสอบ คดโกง ฉ้อโกง เช่น ทุจริตต่อหน้าที่ (3) ไม่ซื่อตรง เช่น คนทุจริต และประมวลกฎหมายอาญาให้คำนิยามไว้ในมาตรา 1 (1) ได้บัญญัติ“โดยทุจริต”หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มาตรา 4 ได้บัญญัติ “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือ หน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิได้ตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควร ได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

1.2 รูปแบบของการทุจริต

การทุจริตสีดำ หมายถึง การทุจริตที่คนส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่ามีความผิดและสมควรถูกดำเนิน

การทุจริตสีเทา เป็นการกระทำที่คนส่วนหนึ่งเห็นว่าควรถูกลงโทษ แต่อีกส่วนหนึ่งเห็นแตกต่างออกไปและคนส่วนใหญ่มีความเห็นคลุมเครือ

การทุจริตสีขาว เป็นการกระทำที่คนส่วนใหญ่โดยเฉพาะชนชั้นนำในสังคมเห็นว่ายอมรับได้ เช่น การแข่งแถว การใช้สิทธิ การให้ค่าน้ำร้อนน้ำชา เป็นต้น

1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน

ทฤษฎีอุปถัมภ์

๑. จากโครงสร้างของสังคมมีความสัมพันธ์ในลักษณะการพึ่งพาอาศัยในความเท่าเทียมกัน โดยที่ต่างฝ่ายต่างมีผลประโยชน์ต่างตอบแทน

2. ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีองค์ประกอบของความเป็นมิตรรวมอยู่ด้วยแต่เป็นมิตรภาพที่ขาดดุลง่าย คือ อีกฝ่ายหนึ่งมีอำนาจเหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่งมากเกินไป

3. เป็นระบบซึ่งมีการพึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือกัน ท าให้เกิดพวกพ้องในองค์กร ทำให้ง่ายต่อการเกิดการทุจริตและประพฤติดิบและยากต่อการตรวจสอบ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

ทฤษฎีเกี่ยวกับลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ เป็นการเน้นย้ำความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด

1. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูงสุดหรือความต้องการประจักษ์ตน
2. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับ
3. ความต้องการในสังคม ความรักและความเป็นเจ้าของ
4. ความต้องการในความปลอดภัยและความมั่นคง
5. ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพและชีวภาพ

ทฤษฎีการทุจริต

ทฤษฎีนี้เกิดขึ้นเมื่อมีปัจจัย 3 ประการ คือ ความไม่ซื่อสัตย์ โอกาสที่เอื้ออำนวย และสิ่งที่เร้าหรือปัจจัยเร้า

1. ความไม่ซื่อสัตย์ เมื่อมนุษย์ยังมีความต้องการ ความโลภ แม้ถูกสะกดด้วยจริยธรรมคุณธรรมและบทลงโทษทางกฎหมายก็ตาม ความจำเป็นทางเศรษฐกิจมีส่วนผลักดันให้บุคคลตัดสินใจกระทำความผิดเพื่อให้ตนเองอยู่รอด

2. โอกาส ผู้กระทำความผิดพยายามที่จะหาโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการทุจริต โอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการทุจริตย่อมกระตุ้นให้เกิดการทุจริต โอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการทุจริตย่อมกระตุ้นให้เกิดการทุจริตได้ง่ายขึ้นกว่าโอกาสที่ไม่เปิดช่อง

3. การจูงใจ เป็นองค์ประกอบข้อสุดท้ายที่มีความสำคัญ เนื่องจากการทำความเข้าใจถึงมูลเหตุจูงใจให้บุคคลตัดสินใจกระทำการทุจริตจะนำไปสู่การหามาตรการในการป้องกันการทุจริต

ประเภทของการทุจริต สามารถจำแนกได้ ดังนี้

- มีความทะเยอทะยานอย่างไม่มีที่สิ้นสุด
- ประราณาจะยกระดับตนเองให้ทัดเทียมกับบุคคลอื่นในสังคม
- ปัญหาทางการเงิน
- การกระทำเพื่ออยากเด่น
- ความต้องการที่จะแก้แค้นซึ่งอาจมาจากผู้บังคับบัญชา
- ทำเพื่ออุดมคติของตนเอง

1.4 สาเหตุของการทุจริต

กลุ่มที่ 1 เกิดจากพฤติกรรมความโลภ

1. มาจากพฤติกรรมส่วนบุคคลที่มาจากความโลภ ความไม่เพียงพอ
2. เป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ขาดหลักยึดด้านคุณธรรมจนกลายเป็นคนที่เห็นแก่ได้มีความอยาก และความไม่รู้จักพอ
3. การขาดความเป็นบุคคลสาธารณะ (Public Persons) ที่ต้องยึดหลักความเป็นกลาง และความเป็นธรรมเป็นที่ตั้ง

กลุ่มที่ 2 เกิดจากการมีโอกาหรือการที่ระบบการทำงานมีช่องว่าง

1. เกิดจากการมีโอกาหรือจากการที่ระบบงานมีช่องว่างเป็นสาเหตุที่มาจากระบบการทำงานมีช่องว่างให้ทุจริต
2. การขาดระบบ การควบคุม ตรวจสอบที่ไม่รัดกุมโดยสรุปสาเหตุ ได้แก่ (1) การขาดความรู้ความเข้าใจผิด หรือถูกใช้ให้กระทำ (2) ความเคยชินของเจ้าหน้าที่ที่คุ้นเคยกับการที่จะได้ “ค่าน้ำร้อนน้ำชา” (3) การถูกบังคับให้รับตามบรรทัดฐานของกลุ่ม (4) การอาศัยช่องว่างของระเบียบและกฎหมาย (5) ไม่ปฏิบัติตามกฎและระเบียบ (6) การทุจริตตามระบบ (Systemic) ด้านงบประมาณ การเงิน การคลังและการจัดซื้อจัดจ้าง (7) เกิดจากการใช้อำนาจ บารมีอิทธิพลหรือตำแหน่งหน้าที่ราชการที่มีอำนาจในการวินิจฉัย (8) โครงสร้างทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองที่อ่อนแอ (9) โครงสร้างทางเศรษฐกิจมีการผูกขาดของกลุ่มทุนขนาดใหญ่ (10) โครงสร้างทางด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มีลักษณะเป็นแบบอุปถัมภ์ค่านิยมยกย่อง คนมีฐานะร่ำรวย (11) โครงสร้างทางการเมืองต้องอาศัยเงินเป็นใหญ่ การจ่ายเงินเพื่อซื้อเสียง ทำงานทางการเมือง (12) กระแสทุนทางการเมือง อาทิ โครงการเมกะโปรเจก ถือว่าเป็นการคอร์รัปชันเชิงบูรณาการที่ต้องใช้ทุนในการบริหารจัดการ จัดจ้างที่ปรึกษาวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีคนรอบรู้อยู่ในวงจำกัดทำให้การทุจริตประพฤติมิชอบเป็นไปได้โดยง่าย (13) ความไม่เข้มแข็งขององค์กรตรวจสอบปราบปรามของรัฐ (14) เกิดการเปิดเสรีการค้าและการลงทุนที่มีการแข่งขันแย่งจ่ายส่วยหรือสินบน เพื่อให้ได้รับอนุมัติให้นำเข้า หรือได้มาซึ่งใบอนุญาตต่อการได้รับสิทธิต่อโครงการต่าง ๆ (15) กฎหมายขาดความสมบูรณ์ในการดำเนินการ (16) การบังคับใช้กฎหมายไทยยังไม่เคร่งครัดและมีช่องโหว่ให้ผู้ใช้อกฎหมายดำเนินการแบบสอเบามาตรฐานและขาดความเชื่อมั่นต่อการเข้าร้องเรียนและฟ้องร้อง

กลุ่มที่ 3 เกิดจากการขาดจริยธรรม

1. การขาดจริยธรรมส่วนบุคคล
2. จริยธรรมขององค์กรไม่ได้มีการบังคับใช้ให้เกิดผล
3. ขาดเจตจำนงที่แน่วแน่ของฝ่ายการเมืองในการแก้ไขปัญหา
4. ภาวการณ์เมืองขาดความมั่นคงและต่อเนื่อง

กลุ่มที่ 4 เกิดจากแรงจูงใจและความคุ้มค่าในการเสี่ยง

1. เพราะทุจริตแล้วได้รับผลประโยชน์มากเมื่อเทียบกับความเสี่ยง
2. การบังคับใช้กฎหมายปราบปรามหรือการลงโทษทางสังคมขาดประสิทธิภาพ

โดยสรุปสาเหตุหลักได้ได้แก่ (๑) การขาดระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพและเข้มแข็งขาดความหลากหลาย ในการตรวจสอบ จากภาคส่วนต่าง ๆ โดยเฉพาะภาคประชาชนรวมถึงการท าลายระบบตรวจสอบอำนาจรัฐ (2) ขาดการประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบ (3) ประชาชนส่วนใหญ่ มักจะเบื่อหน่ายวางเฉย ไม่มีปฏิกิริยาต่อพฤติกรรมการใช้อำนาจหน้าที่ที่ไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ทุจริตมีแรงจูงใจ และรู้เห็นว่าผลตอบแทนที่จะได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับความเสี่ยงนั้นคุ้มค่า จึงแสวงหาและพัฒนาแนวทางการทุจริตที่มีรูปแบบแปลกใหม่ (4) ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐานด้านกฎหมาย และขั้นตอนการอำนวยความสะดวก รวมถึงความล่าช้าในการให้บริการและขาดความโปร่งใสของกระบวนการทำให้ประชาชนรู้สึกเบื่อหน่าย และขาดความศรัทธาต่อกระบวนการยุติธรรม (5) ประชาชนขาดแรงจูงใจในการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม

1.5 ปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ได้ระบุว่าปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตหรือผลประโยชน์ทับซ้อน ดังนี้

๑. การที่ไม่สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์สาธารณะออกจากกันได้อย่างสิ้นเชิง

๒. มีฐานความเชื่อในอดีตที่ว่าขุนนางหรือข้าราชการสามารถค้าขายได้โดยไม่เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ

๓. ตำแหน่งหน้าที่ราชการนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนตัว จึงขาดการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์สาธารณะ

๔. ทศนคติและความเชื่อของคนในสังคมยังคงเป็นแบบเดิม คือไม่สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวของผู้มีอำนาจกับผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้จึงพัฒนาไม่ทันต่อสถานการณ์ของระบบกฎหมายสากลที่แยกแยะเรื่องดังกล่าวออกจากกันอย่างชัดเจนเป็นระบบ

แผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ปัญหาการทุจริตส่งผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อความมั่นคงแห่งรัฐ ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติทั้งยังเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมต่าง ๆ ที่ต่อเนื่องตามมาก่อให้เกิดสภาวะการถดถอยของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ปัญหาสังคมที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น เพราะขาดปัจจัยในการแก้ปัญหาของสาเหตุการเกิดปัญหาการเลือกปฏิบัติและให้สิทธิแก่บุคคลที่เอื้อผลประโยชน์ในภาครัฐนอกจากนี้การทุจริตยังถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อหลักธรรมาภิบาล หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีหลักนิติรัฐ และหลักนิติธรรม อันเป็นหลักการสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพตมิชอบได้กำหนดให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐกำหนดมาตรการ หรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพตมิชอบในสวนราชการและหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงานและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบ ฝัะระวังเพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพตมิชอบในระบบราชการ เพื่อให้ระบบราชการและการปฏิบัติงานของบุคลากรของภาครัฐมีความโปร่งใส และมีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนของทางราชการ ปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานให้เกิดความโปร่งใสมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการรณรงค์และปลูกจิตสำนึกคานิยมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรภาครัฐและให้ผู้ปฏิบัติงานมีความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม และจริยธรรม เพื่อให้องค์กรปราศจากการทุจริตและประพตมิชอบการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปงบประมาณ 2567 ของโรงพิมพ์ตำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการทุจริตและพัฒนาด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานตามกรอบแนวทางของแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพตมิชอบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ซึ่งกำหนด โครงการ/กิจกรรม ตัวชี้วัด เป้าหมาย ชวงเวลาดำเนินการงบประมาณ รวมถึงการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต รอบ 6 เดือน และรอบ 12 เดือน เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตและพัฒนาด้านคุณธรรมและสร้างความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานไปสู่การปฏิบัติไ้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
2. เพื่อเสริมสร้างให้บุคลากรของโรงพิมพ์ตำรวจ ปฏิบัติงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล มาตรฐานทางคุณธรรม จริยธรรม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี
3. เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการติดตามตรวจสอบการทุจริตประพตมิชอบ
4. เพื่อให้มีระบบและกลไกในการป้องกันและตรวจสอบมิให้เกิดการทุจริต หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการปฏิบัติงานของโรงพิมพ์ตำรวจ

เป้าหมาย

1. ผู้บริหาร และบุคลากรของโรงพิมพ์ตำรวจ มีจิตสำนึกในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใสเป็นธรรม ไม่ใช้อำนาจหน้าที่และตำแหน่งไปในทางที่มิชอบ
2. โรงพิมพ์ตำรวจ มีระบบการปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการทุจริต และประพตมิชอบ และสามารถจัดการกับกรณีการทุจริตและประพตมิชอบอย่างรวดเร็ว โปร่งใส
3. หน่วยงานสามารถประสานความร่วมมือในองค์กรและภายนอกองค์กรในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต และส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใส ปีบัญชี 2568

แผนงาน/โครงการ	วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ระยะเวลา ดำเนินการ	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1. กิจกรรมเผยแพร่สร้างความตระหนักรู้เรื่อง การป้องกันการทุจริตในประเด็นสินบน (No Gift Policy)	เพื่อยกระดับคุณธรรมและ ความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของโรงพยาบาลตำรวจ	1. มีนโยบาย No Gift Policy ที่ เป็นลายลักษณ์อักษร และ ประกาศใช้อย่างเป็นทางการ 2. มีการประชาสัมพันธ์ผ่าน ช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ อีเมล ประชุม หรือป้าย ประชาสัมพันธ์	ต.ค.67 - ก.พ.68	ไม่ใช้งบประมาณ	- ฝ่ายอำนวยการ - งานบริหารทั่วไป
2. การประเมินความเสี่ยงการทุจริตใน หน่วยงานตามแนวทางของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ (ป.ป.ท.)	เพื่อยกระดับคุณธรรมและ ความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของโรงพยาบาลตำรวจ	มีแนวทางหรือคู่มือระบุความ เสี่ยงและแนวทางการจัดการ ความเสี่ยงการทุจริต	ต.ค.67 - ก.ย.68	ไม่ใช้งบประมาณ	- ฝ่ายอำนวยการ - งานบริหารทั่วไป
3. การเปิดเผยข้อมูลตามเกณฑ์การประเมินของ สำนักงาน ป.ป.ช.	เพื่อให้การเปิดเผยข้อมูลมีความ ครบถ้วน ถูกต้องตาม หลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด	การประเมิน ITA ของโรงพยาบาล ตำรวจ อยู่ในระดับคะแนน มากกว่า 85 คะแนน	ต.ค.67 - ส.ค.68	ไม่ใช้งบประมาณ	- คณะทำงานป้องกัน การต่อต้านการทุจริต
4. โครงการส่งเสริมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในการปฏิบัติงาน	เพื่อปลูกจิตสำนึกและสร้าง ค่านิยมต่อต้านการทุจริตแก่ บุคลากรและปฏิบัติการเชิงรุก ด้านการป้องกันการทุจริต	กำหนดแนวปฏิบัติที่ส่งเสริมความ ซื่อสัตย์และตรวจสอบได้	ต.ค.67 - ก.ย.68	ไม่ใช้งบประมาณ	- ฝ่ายอำนวยการ - งานบริหารทั่วไป
5. โครงการส่งเสริมองค์กรคุณธรรม	1. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนา องค์กรให้เป็นองค์กรคุณธรรม 2. เพื่อปลูกฝังค่านิยมและ วัฒนธรรมองค์กรที่เน้น คุณธรรมและความซื่อสัตย์	การอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับ คุณธรรมในองค์กรอย่างน้อย 1 หลักสูตร	ต.ค.67 - ก.ย.68	งบอบรม	- คณะทำงานป้องกัน การต่อต้านการทุจริต - ฝ่ายอำนวยการ

หมายเหตุ งบฝึกอบรม = งบที่ได้รับจัดสรรจากงบประมาณการรายจ่ายประจำปี ซึ่งมีไว้เพื่อใช้ในการฝึกอบรมเท่านั้น

เป้าหมายที่กำหนด

1. ยกระดับคะแนนคุณธรรมและโปร่งใสของหน่วยงาน (ITA) ให้สูงกว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มรัฐวิสาหกิจ
2. ระดับคะแนนประเมินผลรัฐวิสาหกิจ (SE-AM) หมวดจรรยาบรรณเท่ากับ 2 ภายในปี 2568
3. เรื่องร้องเรียนการทุจริต ประพฤติมิชอบ และความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมขององค์กรลดลงหรือไม่เกิน 10% ภายในปี 2568

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นองค์กรคุณธรรมและโปร่งใสได้รับความเชื่อมั่นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีระดับคะแนน ITA สูงกว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มรัฐวิสาหกิจ หรือ 90 คะแนนขึ้นไป
2. องค์กรมีการบริหารจัดการและกระบวนการกำกับดูแลเพื่อป้องกันการทุจริตอย่างเป็นระบบ (GRC)
3. องค์กรมีฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการด้านงบประมาณที่โปร่งใส การจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล (คล่องตัว แข่งขันและตรวจสอบย้อนกลับได้)
4. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความเชื่อมั่นต่อการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล